

Helst skulle jag se att verkstaden blev en plats som kunde användas för hobbyarbetande pensionärer, säger Helge Månsson, som inte går i pension förrän han hittat någon som tar över verkstaden på Strandgården.

Foto: Maths Ols

Smeden som glömde att pensionera sig

– Jag har inte hittat någon som vill ta över, säger Helge Månsson, 81

KARLSKRONA · Enligt prästbetyget skulle han gått i pension för 16 år sedan, men Helge Månsson har aldrig brytt sig om prästbetyget. Klockan sju varje vardagsmorgon, utom fredag, finns han i verkstaden på Strandgårdsområdet på Pottholmen.

– Jag har aldrig fått någon som vill ta över. Därför har jag fortsatt, säger han som förklaring.

Det får vara hur vill med den förklaringen men den dag Allsvets och Helge Månsson lägger ner försvinner ett stort stycke lokal verkstadshistoria i Karlskrona. Han har varit med i branschen sedan 30-talet. Det började som 14-åring på Sturkö där han lärde av sin far stenhuggarsmeden.

– Farsan var duktig. Vi hade alla stenhuggerierna på Sturkö. Sedan dog stenindustrin på 40-talet och jag började i stan.

Hans första egna verkstad låg på Drottninggatan intill Frimurarhotellet. En klassisk smedja med anor från 1800-talet. I början på 60-talet tog Allsvets över de nuvarande lokalerna på Strand-

Det här är delar till ett räcke avsett för en fastighet på Trossö, säger Helge Månsson som ofta fungerar som sin egen designer och utformar efter eget huvud.

gården från föregångaren till Karlskrona Precisionsmekaniska verkstad.

– Jag hade åtta anställda och vi hade mycket jobb åt kommun och företag. Porslinsfabriken har en stor kund liksom stuveriet och försvaret. På 50-talet sålde vi mycket av en specialställning till skjutbanor som jag hittat på.

– Vi jobbade mycket för byggena också. Det finns knappt ett hus i stan utan att vi varit inblandade.

– Sedan har folk slutat efterhand de gått i pension. Nu är det bara jag kvar.

Fysiskt obruten

Men kunderna finns kvar. Fö-

retag vet att Helge Månssons kunnande är svårfunnet idag och på byggsidan trillar stadigt in beställningar på räcken och trappor - ofta efter modeller formade i Helge Månssons huvud.

Trots åldern och ett helt liv i ett hårt yrke är han fysiskt obruten. Själv skämtar han bort frågan om hur han burit sig åt med konstaterandet: "Vår herre gav mig den chansen".

Så var det här med pensionering. Han upprepar att det det börjar bli aktuellt så fort han hittar någon som vill ta över.

Någon brådska verkar det inte vara. Det är alla de "gubbar" i Karlskrona glada för som under sina promenader tittar in i verkstaden för en kopp kaffe och en pratstund. Vart skall alla de ta vägen om Allsvets försvinner?

– Då är det ättestupan som gäller, konstaterar Helge.

– Årligt talat skulle jag gärna se att man gjorde detta till ett ställe där pensionärer skulle kunna hobbyjobba lite. Det tror jag många hade varit intresserade av

KURT KARLSSON/text

MATHS OLSSON/foto